



Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 29. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzība – Aizsargāts cilmes vietas nosaukums “Comté” – Maznozīmīgs grozījums produkta specifikācijā – Valsts tiesās apstrīdēts grozījuma pieteikums – Valsts tiesu judikatūra, saskaņā ar kuru prasībai zūd priekšmets, ja Eiropas Komisija ir apstiprinājusi grozījumu – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Pienākums lemt par prasību

Lietā C-785/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 14. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 14. decembrī, tiesvedībā

GAEC Jeanningros

pret

Institut national de l'origine et de la qualité (INAO),

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

Ministre de l'Économie et des Finances,

piedaloties

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilaras [*M. Vilaras*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*] (referents), D. Švābi [*D. Šváby*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un N. Pisarra [*N. Piçarra*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– Francijas valdības vārdā – *D. Colas*, kā arī *A.-L. Desjonquères* un *C. Mosser*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

– Eiropas Komisijas vārdā – *D. Bianchi* un *I. Naglis*, pārstāvji,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 26. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.) 53. pantu, Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 664/2014 (2013. gada 18. decembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (OV 2014, L 179, 17. lpp.), 6. pantu un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2014 (2014. gada 13. jūnijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (OV 2014, L 179, 36. lpp.), 10. pantu, tos aplūkojot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *GAEC Jeanningros*, kas ir kopīgas lauksaimniecības grupējums, no vienas puses, un *Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)* [Valsts izcelsmes un kvalitātes institūtu] (Francija), *ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation* [lauksaimniecības un pārtikas ministru] (Francija) un *ministre de l'Économie et des Finances* [ekonomikas un finanšu ministru] (Francija), no otras puses, saistībā ar grozījumu aizsargāta cilmes vietas nosaukuma (ACVN) “Comté” specififikācijā.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 1151/2012 58. apsvērumā ir paredzēts:
“Lai nodrošinātu, ka reģistrētie cilmes vietas nosaukumi, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un garantēto tradicionālo īpatnību nosaukumi atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, attiecīgās dalībvalsts valsts iestādēm būtu jāizskata pieteikumi, ievērojot minimālos kopējos noteikumus, tostarp valsts iebildumu procedūru. Pēc tam pieteikumi būtu rūpīgi jāpārbauda Komisijai, lai nodrošinātu, ka tajos nav acīmredzamu kļūdu un ka ir ņemti vērā Savienības tiesību akti un to ieinteresēto personu intereses, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kurā iesniegts pieteikums.”
- 4 Šīs regulas 7. panta “Produkta specififikācija” 1. punktā ir noteikts:
“1. Aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde atbilst specififikācijai, kurā ietilpst vismaz:
 - a) nosaukums, kurš jāaizsargā kā cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kā to lieto tirdzniecībā vai sarunvalodā, un tikai valodās, kuras izmanto vai vēsturiski izmantoja, lai aprakstītu konkrētu produktu noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā;
 - b) produkta apraksts, tostarp vajadzības gadījumā izejvielu apraksts, kā arī produkta galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības;
 - c) ģeogrāfiskā apgabala definīcija, kas noteikta saistībā ar šā punkta f) apakšpunkta i) vai ii) punktā minēto saikni, un vajadzības gadījumā ziņas, kas liecina par atbilstību 5. panta 3. punkta prasībām;
 - d) pierādījumi, ka produkta izcelsme ir noteiktais ģeogrāfiskais apgabals, kas minēts 5. panta 1. vai 2. punktā;

- e) apraksts par produkta iegūšanas metodi un vajadzības gadījumā par autentiskajām un nemainīgajām vietējām metodēm, kā arī informācija par iesaiņojumu, ja pieteikuma iesniedzēju grupa tā nosaka un sniedz pietiekamu ar konkrēto produktu saistītu pamatojumu par to, kāpēc iesaiņošanai jānotiek noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā, lai saglabātu kvalitāti, garantētu izcelsmi vai nodrošinātu kontroli, ņemot vērā Savienības tiesību aktus, jo īpaši aktus par preču brīvu apriti un pakalpojumu brīvu sniegšanu;
- f) sīka informācija, kas nosaka:
- i) saikni starp produkta kvalitāti vai īpašībām un ģeogrāfisko vidi, kas minēta 5. panta 1. punktā; vai
 - ii) attiecīgā gadījumā saikni starp produkta konkrēto kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām un ģeogrāfisko izcelsmi, kas minēta 5. panta 2. punktā;
- g) to iestāžu nosaukums un adrese vai, ja pieejams, to struktūru nosaukums un adrese, kuras pārbauda produkta specifikācijas noteikumu ievērošanu saskaņā ar 37. pantu, un to konkrētie pienākumi;
- h) jebkādi attiecīgā produkta īpašie marķēšanas noteikumi.”
- 5 Minētās regulas 49. panta “Nosaukumu reģistrācijas pieteikums” 2.–4. punktā ir noteikts:
- “2. [..]
- Dalībvalsts, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata pieteikumu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem.
3. Veicot šā panta 2. punkta otrajā daļā minēto izskatīšanu, dalībvalsts sāk valsts iebildumu procedūru, kas nodrošina pieteikuma atbilstīgu publicēšanu un paredz pieņemamu laikposmu, kurā jebkura likumīgi ieinteresēta fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā vai ir šīs dalībvalsts pastāvīgais iedzīvotājs, var iesniegt iebildumus pret pieteikumu.
- [..]
4. Ja pēc saņemto iebildumu izvērtēšanas dalībvalsts uzskata, ka šīs regulas prasības ir izpildītas, tā var pieņemt labvēlīgu lēmumu un iesniegt pieteikuma dokumentāciju Komisijā. Šādā gadījumā tā informē Komisiju par pieņemamiem iesniegtajiem iebildumiem, kuri saņemti no fiziskām vai juridiskām personām, kas vismaz piecus gadus ilgā nepārtrauktā laikposmā pirms 3. punktā minētās publicēšanas dienas, izmantojot attiecīgos nosaukumus, ir likumīgi tirgojušas attiecīgos produktus.
- Dalībvalsts nodrošina, ka tās labvēlīgais lēmums tiek publiskots un ka jebkurai likumīgi ieinteresētai fiziskajai vai juridiskajai personai ir iespēja to pārsūdzēt.
- [..]”
- 6 Šīs pašas regulas 50. panta 1. punktā ir paredzēts:
- “Komisija, izmantojot piemērotus līdzekļus, rūpīgi izskata ikvienu pieteikumu, ko tā saņem saskaņā ar 49. pantu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un vai tas atbilst attiecīgās shēmas nosacījumiem. [..]”
- 7 Regulas Nr. 1151/2012 53. panta “Produkta specifikācijas grozījums” 1. un 2. punktā ir noteikts:
- “1. Grupa, kurai ir likumīgas intereses, var iesniegt pieteikumu produkta specifikācijas grozījuma apstiprināšanai.

Pieteikumā apraksta un pamato pieprasītos grozījumus.

2. Ja grozījums ietver vienu vai vairākus tādus grozījumus specifikācijā, kas nav maznozīmīgi, uz grozījuma pieteikumu attiecas 49. līdz 52. pantā noteiktā procedūra.

Tomēr, ja ierosinātie grozījumi ir maznozīmīgi, Komisija apstiprina vai noraida pieteikumu. Gadījumā, ja tiek apstiprināti grozījumi, kas izraisa 50. panta 2. punktā minēto elementu grozīšanu, Komisija minētos elementus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Attiecībā uz II sadaļā aprakstīto kvalitātes shēmu – lai grozījumu uzskatītu par maznozīmīgu, tas:

- a) nav saistīts ar produkta būtiskajām īpašībām;
- b) nemaina saikni, kas minēta 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) vai ii) punktā;
- c) neietver izmaiņas produkta nosaukumā vai jebkurā produkta nosaukuma daļā;
- d) neietekmē definēto ģeogrāfisko apgabalu; vai
- e) nepalielina produkta vai tā izejvielu tirdzniecības ierobežojumus.

[..]”

- 8 Deleģētās regulas Nr. 664/2014 6. panta “Produkta specifikācijas grozījumi” 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 1. punktā paredzētajā pieteikumā produkta specifikācijas grozījumam, kas nav maznozīmīgs, iekļauj izsmēlošu katra grozījuma aprakstu un konkrētus tā pamatojumus. Šajā aprakstā saistībā ar katru grozījumu sākotnējo produkta specifikāciju un attiecīgā gadījumā sākotnējo vienoto dokumentu detalizēti salīdzina ar ierosinātajām grozītajām redakcijām.

Pieteikums ir pašpietiekams. Tajā iekļauj visus produkta specifikācijas un attiecīgā gadījumā vienotā dokumenta grozījumus, par kuriem tiek lūgts apstiprinājums.

[..]

2. Produkta specifikācijas maznozīmīga grozījuma pieteikumus aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu gadījumā iesniedz tās dalībvalsts iestādēm, uz kuru attiecas nosaukuma vai norādes ģeogrāfiskais apgabals. [..] Ja dalībvalsts uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 1151/2012 prasības un saskaņā ar to pieņemtie noteikumi ir izpildīti, tā Komisijai var iesniegt maznozīmīga grozījuma pieteikuma dokumentāciju.

[..]

Maznozīmīga grozījuma pieteikumā ierosina tikai maznozīmīgus grozījumus Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta nozīmē. Tajā apraksta minētos maznozīmīgos grozījumus, sniedz kopsavilkumu pamatojumam, kas paskaidro grozījuma nepieciešamību, un pierāda, ka ierosinātos grozījumus var uzskatīt par maznozīmīgiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punktu. Tajā saistībā ar katru grozījumu sākotnējo specifikāciju un attiecīgā gadījumā sākotnējo vienoto dokumentu salīdzina ar ierosināto grozīto redakciju. Pieteikums ir pašpietiekams un ietver visus produkta specifikācijas un attiecīgā gadījumā vienotā dokumenta grozījumus, par kuriem tiek lūgts apstiprinājums.

Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētos maznozīmīgos grozījumus uzskata par apstiprinātiem, ja Komisija trīs mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas dienas pieteikuma iesniedzēju neinformē par pretējo.

Maznozīmīga grozījuma pieteikumu, kas neatbilst šā punkta otrās daļas prasībām, nepieņem. Uz tādiem pieteikumiem neattiecas šā punkta trešajā daļā paredzētais vārdos neizteiktais apstiprinājums. Komisija trīs mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas dienas informē pieteikuma iesniedzēju, ja pieteikums tiek uzskatīts par nepieņemamu.

Komisija publisko apstiprināto produkta specifikācijas maznozīmīgo grozījumu, no kura neizriet Regulas (ES) Nr. 1151/2012 50. panta 2. punktā paredzēto elementu grozījumi.”

- 9 Regulas Nr. 668/2014 10. panta “Procedūras prasības attiecībā uz produkta specifikācijas grozījumiem” 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Aizsargāta cilmes vietas nosaukuma vai aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes gadījumā apstiprināšanas pieteikumus attiecībā uz produkta specifikācijas grozījumu, kas nav maznozīmīgs, sagatavo, aizpildot V pielikumā paredzēto veidlapu. Minētos pieteikumus aizpilda saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 8. pantā izklāstītajām prasībām. Grozīto vienoto dokumentu sagatavo, aizpildot šīs regulas I pielikumā paredzēto veidlapu. Grozītajā vienotajā dokumentā iekļautā atsauce uz produkta specifikācijas publikāciju norāda ierosināto atjaunināto produkta specifikācijas redakciju.

[..]

2. Maznozīmīga grozījuma apstiprināšanas pieteikumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otrajā daļā, sagatavo, aizpildot šīs regulas VII pielikumā paredzēto veidlapu.

Maznozīmīgu grozījumu apstiprināšanas pieteikumiem attiecībā uz aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem vai aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm pievieno atjauninātu vienoto dokumentu (ja tas grozīts), kuru sagatavo, aizpildot I pielikumā paredzēto veidlapu. Grozītajā vienotajā dokumentā iekļautā atsauce uz produkta specifikācijas publikāciju norāda ierosināto atjaunināto produkta specifikācijas redakciju.

Attiecībā uz pieteikumiem, kuru izcelsme ir Savienībā, dalībvalstis iekļauj paziņojumu, ka tās uzskata pieteikumu par atbilstošu nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1151/2012 un atbilstīgi tai pieņemtajos noteikumos, un atsauci uz atjaunināto produkta specifikāciju. Attiecībā uz pieteikumiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs, attiecīgā grupa vai trešās valsts iestādes pievieno atjaunināto produkta specifikāciju. Gadījumos, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 664/2014 6. panta 2. punkta piektajā daļā, maznozīmīga grozījuma apstiprināšanas pieteikumos ietver atsauci uz atjauninātās produkta specifikācijas publikāciju, ja pieteikumu izcelsme ir dalībvalstis, un atjaunināto produkta specifikāciju, ja pieteikumu izcelsme ir trešās valstīs.

[..]”

- 10 Pieteikums par maznozīmīgu grozījumu ACVN “Comté” specifikācijā tika apstiprināts ar Komisijas 2018. gada 1. jūnija lēmumu (OV 2018, C 187, 7. lpp.).
- 11 Saskaņā ar ACVN “Comté” specifikācijas 5.1.18. punktu:

“Slaukšana jāveic divas reizes dienā – no rīta un vakarā – regulāros laikos, līdz ar to slaukšana brīvā režīmā nav iespējama. Aizliegts izmantot slaukšanas robotu.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 12 2017. gada 8. septembrī *ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation* un *ministre de l'Économie et des Finances* izdeva rīkojumu par ACVN "Comté" specifikācijas apstiprināšanu redakcijā ar INAO ierosinātajiem grozījumiem, lai šo specifikāciju pārsūtītu Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 53. pantā paredzēto procedūru.
- 13 Šī par maznozīmīgu uzskatītā minētās specifikācijas grozījuma mērķis bija iekļaut tās 5.1.18. punktā aizliegumu izmantot slaukšanas robotu, ražojot pienu, kas paredzēts "Comté" [siera] iegūšanai.
- 14 Ar prasību, kas 2017. gada 16. novembrī iesniegta *Conseil d'État* [Valsts padomē] (Francija), *GAEC Jeanningros* lūdza atcelt minēto 2017. gada 8. septembra rīkojumu, ciktāl ar to ir apstiprināts šis aizliegums.
- 15 Starplaikā, kamēr minētā tiesvedība vēl nebija pabeigta, Komisija ar lēmumu, kas publicēts 2018. gada 1. jūnijā (OV 2018, C 187, 7. lpp.), pamatojoties uz Deleģētās regulas Nr. 664/2014 6. panta 2. punkta trešo daļu, apstiprināja pamatlietā aplūkojamo pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu ACVN "Comté" specifikācijā atbilstoši Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otrajai daļai.
- 16 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tā apstākļa dēļ, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otro daļu Komisija apstiprināja pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu kāda ACVN specifikācijā, nezūd priekšmets prasībai, kas iesniedzējtiesā tikusi celta par tiesību aktu, ar kuru kompetentās valsts iestādes jauno specifikāciju, kas ietver minēto maznozīmīgo grozījumu, bija pārsūtījušas Komisijai apstiprināšanas mērķiem.
- 17 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka šī interpretācija, kas izriet no tās pastāvīgās judikatūras, tomēr nozīmētu, ka netiek lemts par attiecīgās specifikācijas tiesiskumu.
- 18 Iesniedzējtiesa tomēr vēlas zināt, vai tās judikatūra ir saderīga ar Savienības tiesībām, it īpaši Hartas 47. pantu, ņemot vērā sekas, ko valsts iestāžu lēmuma par ACVN specifikācijas grozījuma pieteikumu atcelšana varētu radīt attiecībā uz Komisijas veiktās reģistrācijas spēkā esamību.
- 19 Šajos apstākļos *Conseil d'État* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:
- "Vai [Regulas Nr. 1151/2012] 53. pants, [Deleģētās regulas Nr. 664/2014] 6. pants un [Īstenošanas regulas Nr. 668/2014] 10. pants, tos aplūkojot kopsakarā ar [Hartas] 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka īpašajā gadījumā, kad [...] Komisija ir apmierinājusi dalībvalsts iestāžu pieteikumu grozīt konkrēta nosaukuma specifikāciju un reģistrēt [ACVN], kaut arī saistībā ar šo pieteikumu iesniegtā pārsūdzība joprojām tiek izskatīta šīs valsts tiesā, tā var nolemt, ka vairs nav jālemj par lietu, ko tā izskata, vai arī, ņemot vērā iespējamo apstrīdētā akta atcelšanas ietekmi uz [...] Komisijas izdarītas reģistrācijas spēkā esamību, tai ir jālemj par šī valsts iestāžu akta tiesiskumu?"

Par prejudiciālo jautājumu

- 20 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkts, Deleģētās regulas Nr. 664/2014 6. pants un Īstenošanas regulas Nr. 668/2014 10. pants, tos aplūkojot kopsakarā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja Komisija ir apmierinājusi dalībvalsts iestāžu pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu kāda ACVN specifikācijā, valsts tiesa, kurā ir celta prasība par tāda lēmuma tiesiskumu, ko šīs iestādes ir pieņēmušas par šo pieteikumu, lai šo pieteikumu pārsūtītu Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punktu, var nolemt, ka ir jāizbeidz tiesvedība šajā tiesā izskatāmajā lietā.

- 21 Iesākumā ir jānorāda, ka specifikācija, uz kuras pamata atbilstoši Regulas Nr. 1151/2012 49.–52. pantā šim nolūkam paredzētajai procedūrai ticis reģistrēts ACVN, var tikt grozīta, ievērojot šīs regulas 53. pantā noteikto. Šī panta 2. punktā tiek nošķirti grozījumi, “kas nav maznozīmīgi”, kuriem ir piemērojama minētās regulas 49.–52. punktā paredzētā ACVN reģistrācijas procedūra, un “maznozīmīgi” grozījumi, kuri ir definēti šīs pašas regulas 53. panta 2. punkta otrajā daļā un uz kuriem attiecas tajā paredzētā vienkāršotā procedūra.
- 22 Konkrētajā gadījumā nav strīda, ka runa ir par lēmumu, kas attiecas uz maznozīmīga specifikācijas grozījuma pieteikumu šī pēdējās minētās tiesību normas izpratnē.
- 23 Lai izvērtētu, kā apstākļi, ka Komisija ir apstiprinājusi šādu grozījumu, ietekmē prasību atcelt valsts iestāžu lēmumu par šo grozījumu, kura tiek izskatīta valsts tiesā, ir jākonstatē, ka ar Regulu Nr. 1151/2012 ir noteikts kompetenču sadalījums starp attiecīgo dalībvalsti un Komisiju (pēc analogijas skat. spriedumu, 2001. gada 6. decembris, *Carl Kühne* u.c., C-269/99, EU:C:2001:659, 50. punkts).
- 24 Proti, Tiesa ir konstatējusi, ka ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2081/92 (1992. gada 14. jūlijs) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV 1992, L 208, 1. lpp.), kurā bija paredzēta reģistrācijas procedūra, kas būtībā atbilst Regulas Nr. 1151/2012 49.–52. pantā noteiktajai reģistrācijas procedūrai, tika ieviesta kompetenču sadales sistēma it īpaši tādā nozīmē, ka Komisija var pieņemt lēmumu par nosaukuma kā ACVN reģistrāciju vienīgi tad, ja attiecīgā dalībvalsts tai ir iesniegusi pieteikumu šajā sakarā, un ka šādu pieteikumu var iesniegt vienīgi tad, ja šī dalībvalsts ir pārbaudījusi, vai tas ir pamatots. Šī kompetenču sadales sistēma ir izskaidrojama tostarp tādējādi, ka pirms reģistrācijas ir veicama pārbaude par to, vai ir izpildīts zināms nosacījumu skaits, un tam lielā mērā ir nepieciešamas padziļinātas zināšanas par konkrētajai dalībvalstij raksturīgajiem apstākļiem, kurus vislabāk var pārbaudīt šīs dalībvalsts kompetentās iestādes (pēc analogijas skat. spriedumus, 2001. gada 6. decembris, *Carl Kühne* u.c., C-269/99, EU:C:2001:659, 53. punkts, kā arī 2009. gada 2. jūlijs, *Bavaria* un *Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 66. punkts).
- 25 Turklāt, ņemot vērā lēmumpieņemšanas pilnvaras, kas tādējādi ir piešķirtas valsts iestādēm šajā kompetenču sadales sistēmā, tikai valsts tiesas var lemt par to, vai ir tiesiski šo iestāžu pieņemtie tiesību akti, tādi kā tie, kas attiecas uz nosaukuma reģistrācijas pieteikumiem un kas ir nepieciešamais posms Savienības tiesību akta pieņemšanas procedūrā, jo Savienības iestādēm attiecībā uz šiem aktiem ir tikai ierobežota rīcības brīvība vai vispār nav rīcības brīvības, savukārt Savienības iestāžu tiesību akti, tādi kā reģistrācijas lēmumi, ir pakļauti tiesas kontrolei Tiesā (pēc analogijas skat. spriedumus, 2001. gada 6. decembris, *Carl Kühne* u.c., C-269/99, EU:C:2001:659, 57. un 58. punkts, kā arī 2009. gada 2. jūlijs, *Bavaria* un *Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 70. un 71. punkts).
- 26 No tā izriet, ka tieši valsts tiesu kompetencē ir lemt par pārkāpumiem, kas, iespējams, ir pieļauti valsts tiesību aktā, tādā kā tas, kas attiecas uz nosaukuma reģistrācijas pieteikumu, attiecīgā gadījumā vēršoties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem, ar tādiem pašiem kontroles nosacījumiem, kas paredzēti attiecībā uz jebkādu galīgo aktu, kuru ir pieņēmusi šī pati valsts iestāde un kurš var būt nelabvēlīgs trešajām personām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1992. gada 3. decembris, *Oleificio Borelli*/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, 11.–13. punkts; 2001. gada 6. decembris, *Carl Kühne* u.c., C-269/99, EU:C:2001:659, 58. punkts, un 2009. gada 2. jūlijs, *Bavaria* un *Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 57. punkts).
- 27 Proti, Savienības tiesas kompetencē, tai izskatot atbilstoši LESD 263. pantam celtu prasību, nav lemt par valsts iestādes pieņemta tiesību akta tiesiskumu, un šo konstatējumu nevar atspēkot apstākļi, ka attiecīgais akts ir integrēts Savienības lēmuma pieņemšanas procesā (pēc analogijas skat. spriedumu, 1992. gada 3. decembris, *Oleificio Borelli*/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, 9. un 10. punkts).

- 28 Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 51.–59. punktā, šī judikatūra, kas attiecas uz ACVN reģistrācijas procedūru, ir attiecināma uz gan maznozīmīga grozījuma procedūru, gan grozījuma, kas nav maznozīmīgs, procedūru, kuras ir aprakstītas šā sprieduma 21. punktā.
- 29 Šajā ziņā, runājot par pieteikumiem par ACVN specifikācijas grozījumiem, kas nav maznozīmīgi, minētajā 21. punktā ir norādīts, ka, ievērojot Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta pirmajā daļā ietvertu atsauci, tiem ir piemērojama tāda pati procedūra kā ACVN reģistrācijai.
- 30 Maznozīmīgu grozījumu pieteikumiem, tādiem kā pamatlietā aplūkotais, uz kuriem attiecas šīs regulas 53. panta 2. punkta otrā daļa, atbilstoši Deleģētās regulas Nr. 664/2014 6. panta 2. punktam un Īstenošanas regulas Nr. 668/2014 10. panta 2. punktam ir piemērojama procedūra, kas ir vienkāršota, bet būtībā ir līdzīga minētajai reģistrācijas procedūrai, jo ar to tāpat ir ieviesta kompetenču sadales sistēma starp attiecīgās dalībvalsts iestādēm un Komisiju attiecībā uz, pirmkārt, pārbaudi par grozījuma pieteikuma atbilstību no šīm regulām un no Regulas Nr. 1151/2012 izrietošajām prasībām un, otrkārt, šī pieteikuma apstiprināšanu.
- 31 No iepriekš minētā izriet, ka saskaņā ar šā sprieduma 26. punktā atgādināto judikatūru valsts tiesu kompetencē ir lemt par pārkāpumiem, kas, iespējams, ir pieļauti valsts tiesību aktā, kurš attiecas uz pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu ACVN specifikācijā, tādā kā pamatlietā aplūkotais 2017. gada 8. septembra rīkojums.
- 32 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto Tiesas judikatūru dalībvalstu tiesām atbilstoši LES 4. panta 3. punktā ietvertajam lojālas sadarbības principam ir jānodrošina to tiesību aizsardzība tiesā, kuras tiesību subjektiem izriet no Savienības tiesībām, turklāt saskaņā ar LES 19. panta 1. punktu dalībvalstīm ir noteikts pienākums nodrošināt tiesību aizsardzības līdzekļus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības (spriedumi, 2016. gada 8. novembris, *Lesoochranárske zoskupenie VLK*, C-243/15, EU:C:2016:838, 50. punkts, kā arī 2017. gada 26. jūlijs, *Sacko*, C-348/16, EU:C:2017:591, 29. punkts).
- 33 Šis dalībvalstu pienākums atbilst Hartas 47. pantā nostiprinātajām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību objektīvā tiesā, kuras ir efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa atkārtots apstiprinājums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 26. jūlijs, *Sacko*, C-348/16, EU:C:2017:591, 30. un 31. punkts, kā arī 2019. gada 26. jūnijs, *Craeynest u.c.*, C-723/17, EU:C:2019:533, 54. punkts) un kuras turklāt saistībā ar reģistrācijas procedūru ir minētas Regulas Nr. 1151/2012 49. panta 4. punktā.
- 34 Tātad konkrētajā gadījumā, ievērojot minēto principu, ir jānoskaidro, vai valsts tiesa, kurā celta prasība par valsts iestāžu tiesību aktu attiecībā uz pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu ACVN specifikācijā Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē, drīkst secināt, ka tiesvedība tās izskatāmajā lietā ir izbeidzama tāpēc, ka Komisija ir apmierinājusi šo grozījuma pieteikumu.
- 35 Šajā ziņā, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 58. punktā, valsts iestāžu lēmumi par maznozīmīgajiem grozījumiem neietilpst ekskluzīvajā Savienības tiesu kompetencē, ciktāl tie ir autonomi akti, kas nepieciešami, lai Komisija vēlāk varētu lemt par tiem. Ņemot vērā ļoti ierobežotu rīcības brīvību, kas Komisijai ir šajā ziņā, tieši valsts iestāžu lēmumos patiešām ir ņemti vērā visi elementi, kas pamato šo specifikācijas grozījumu apstiprināšanu.
- 36 No tā izriet, ka lēmums, ar kuru Komisija apstiprina šādu grozījuma pieteikumu, balstās uz lēmumu, ko attiecīgās dalībvalsts iestādes pieņem par šo pieteikumu, un līdz ar to Komisijas lēmums noteikti ir pakārtots pēdējam minētajam lēmumam, vēl jo vairāk tāpēc, ka Komisijai piešķirtā rīcības brīvība šajā apstiprināšanā, kā tas izriet no Regulas Nr. 1151/2012 58. apsvēruma, būtībā ir ierobežota, ietverot tikai pārbaudi par to, vai pieteikumā ir iekļauti nepieciešamie elementi un vai tajā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas (pēc analogijas skat. spriedumus, 2001. gada 6. decembris, *Carl Kühne u.c.*, C-269/99, EU:C:2001:659, 54. punkts, kā arī 2009. gada 2. jūlijs, *Bavaria un Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 67. punkts).

- 37 Šajos apstākļos, ja valsts tiesa, kurā ir celta prasība par tāda lēmuma tiesiskumu, ko valsts iestādes ir pieņēmušas par pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu ACVN specifikācijā, secinātu, ka tiesvedība attiecībā uz šo prasību ir izbeidzama tāpēc, ka Komisija ir apstiprinājusi minēto pieteikumu, tiktu apdraudēta efektīva tiesību aizsardzība tiesā, kas šai tiesai ir jānodrošina attiecībā uz šādiem grozījuma pieteikumiem.
- 38 Tas tā ir vēl jo vairāk tāpēc, ka Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta otrajā daļā noteiktajā procedūrā, kas attiecas uz maznozīmīga specifikācijas grozījuma pieteikumu, nav paredzēta iespēja celt iebildumus pret ierosināto grozījumu – atšķirībā no tā, kas ir noteikts attiecībā uz specifikācijas grozījumu, kurš nav maznozīmīgs. Šajos apstākļos prasība, kas attiecas uz tāda lēmuma tiesiskumu, ko valsts iestādes pieņēmušas par šī maznozīmīgā grozījuma pieteikuma apstiprināšanu, ir vienīgā iespēja fiziskām vai juridiskām personām, kuras ietekmē šāds lēmums, iebilst pret to.
- 39 Līdz ar eventuālu šāda valsts iestāžu lēmuma atcelšanu Komisijas lēmumam zustu pamats, un tas tāpat nozīmētu, ka Komisijai lieta būtu jāizskata no jauna (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 26. oktobris, *Global Steel Wire u.c./Komisija*, no C-454/16 P līdz C-456/16 P un C-458/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:818, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 40 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkts, Deleģētās regulas Nr. 664/2014 6. pants un Īstenošanas regulas Nr. 668/2014 10. pants, tos aplūkojot kopsakarā ar Hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja Komisija ir apmierinājusi dalībvalsts iestāžu pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu kāda ACVN specifikācijā, valsts tiesa, kurā ir celta prasība par tāda lēmuma tiesiskumu, ko šīs iestādes ir pieņēmušas par šo pieteikumu, lai šo pieteikumu pārsūtītu Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punktu, šī iemesla dēļ vien nedrīkst nolemt, ka ir jāizbeidz tiesvedība šajā tiesā izskatāmajā lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām 53. panta 2. punkts, Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 664/2014 (2013. gada 18. decembris), ar ko papildina Regulu Nr. 1151/2012, 6. pants un Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2014 (2014. gada 13. jūnijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Regulu Nr. 1151/2012, 10. pants, tos aplūkojot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja Eiropas Komisija ir apmierinājusi dalībvalsts iestāžu pieteikumu par maznozīmīgu grozījumu kāda aizsargāta cilmes vietas nosaukuma specifikācijā, valsts tiesa, kurā ir celta prasība par tāda lēmuma tiesiskumu, ko šīs iestādes ir pieņēmušas par šo pieteikumu, lai šo pieteikumu pārsūtītu Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 53. panta 2. punktu, šī iemesla dēļ vien nedrīkst nolemt, ka ir jāizbeidz tiesvedība šajā tiesā izskatāmajā lietā.

[Paraksti]